

เปลี่ยนปัญหาให้เป็นโอกาสชีวิต

ระพี สาคริก

ธรรมชาติของมนุษย์ที่เกิดมาสู่โลกย่อมมีจิตวิญญาณเป็นของตัวเอง อีกทั้งมีเงื่อนใยแฝงอยู่ในนั้นอย่างเป็นธรรมชาติ ทั้งนี้และทั้งนั้นสามารถพิสูจน์ได้จากการที่เกิดมาแล้ว มีการแสดงออกถึงความต้องการสิ่งจำเป็นเพื่อให้ชีวิตดำรงอยู่ได้

สภาพเงื่อนใยของแต่ละคน ถือเป็นความจริงที่แฝงอยู่ในรากฐานจิตใจตนเองโดยเฉพาะ นอกจากนั้น หากรู้ได้ว่า สิ่งซึ่งธรรมชาติมอบมาให้ เป็นของมีคุณค่า ย่อมสนใจที่จะรักษาไว้เป็นอย่างดีที่สุด โดยไม่ยอมให้อิทธิพลอื่นใดจากภายนอกเข้ามาลวงล้าทำลายได้อย่างเด็ดขาด

อนึ่ง หลังจากชีวิตเกิดมาแล้ว หากรู้คุณค่าสิ่งที่อยู่ในใจตนเอง การมุ่งมั่นทำงานย่อมมีจิตใจต่อสู้ปัญหาซึ่งรู้สึกได้จากใจ ช่วยให้ตนสามารถรู้ความจริงลึกซึ้งยิ่งขึ้น

วิถีทางเท่าที่กล่าวมาแล้วทั้งหมด น่าจะถือว่าเป็นค่านิยมของการพึ่งตนเอง ซึ่งหากรักษาไว้ให้มั่นคงอยู่ได้ ย่อมนำตนไปสู่การรู้ความหมายของความเป็นคนได้อย่างลึกซึ้ง

หากรู้ได้ว่า วิธีการเปลี่ยนแปลงของสังคมเท่าที่เป็นมาแล้ว มาถึงช่วงหลังๆ มีผลสร้างแรงกดดันจากปัญหาต่างๆ ซึ่งมีผลกระทบมุ่งมาจากรอบด้าน ทำให้หลายคนเกิดความทุกข์หนักมากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งผลกระทบที่เกิดจากกระแสซึ่งถ่ายทอดจากด้านบนลงมาสู่ด้านล่าง

ดังจะพบได้ว่า ภายใต้ระบบการจัดการ ไม่ว่าจะที่ไหนมีคนรวมตัวกันเป็นกลุ่ม และไม่ว่าจะเป็นกลุ่มเล็กกลุ่มใหญ่ ส่วนมากคนระดับล่างซึ่งตั้งใจปฏิบัติทุกสิ่งทุกอย่างด้วยความปรารถนาดีต่อสังคม มักได้รับแรงกดดัน ทำให้รู้สึกเดือดร้อน จนถึงจุดก่อให้เกิดความท้อถอยกว้างขวางมากขึ้น

ช่วงหลังๆ มักมีคนรู้สึกสิ้นหวังมากยิ่งขึ้น หากมองลึกลงกลับน่าจะพบได้ว่า บุคคลผู้มีความรู้สึกดังกล่าวย่อมขาดการรู้ความจริงว่า **คุณค่าชีวิตคืออะไร และมีอยู่ที่ไหน** อีกทั้งมีผลช่วยให้ตนได้รับประโยชน์แก่จิตใจอย่างไร

หากแต่ละคนไม่ล้มความจริงว่า ทุกสิ่งสามารถมองเห็นได้ 2 ด้าน โดยที่ด้านหนึ่งรู้สึกว่าเป็นสิ่งปิดกั้นความหวังของชีวิต จึงทำให้ไม่อาจมองเห็นโอกาสที่จะสร้างสรรค์สิ่งซึ่งตนเชื่อว่าเป็นความดีความงาม ทำให้จำต้องปิดฉากการทำงานของตนลง ไปอย่างน่าเสียดายที่สุด

กับอีกด้านหนึ่งซึ่งรู้ได้ว่า ปัญหาคือสิ่งที่ช่วยเสริมสร้างรากฐานจิตใจตนเอง ให้แข็งแกร่งยิ่งขึ้น ทำให้มองเห็นโอกาสที่จะมุ่งมั่นดำเนินชีวิตและทำงานจากพื้นฐานจิตใจซึ่งตนมีอยู่แล้วให้ก้าวต่อไปอย่างรู้คุณค่า

ผลที่ปรากฏจากการต่อสู้กับปัญหา นอกจากด้านหนึ่งทำให้ต้องยอมจำนน หากหวนกลับมามองเห็นความจริงจากอีกด้านหนึ่งได้ ย่อมรู้ว่า ปัญหาซึ่งส่งผลกระทบต่อรากฐานจิตใจตน คือครูที่มีคุณค่าอย่างยิ่ง

ทั้งนี้และทั้งนั้น เนื่องจากมีผลสอนให้ตนสามารถยืนหยัดอยู่บนพื้นฐานการดำเนินชีวิตได้อย่างรู้คุณค่า แม้การแสดงออกสู่สายตาบุคคลภายนอก ย่อมเกิดความรู้สึกอย่างเป็นธรรมชาติว่า มีความสง่างามอยู่ในบุคลิกภาพ อีกทั้งเป็นที่พึ่งทางใจให้กับคนทั่วไป จึงทำให้รู้สึกเคารพรักและศรัทธาอย่างลึกซึ้งแก่ผู้มีโอกาสสัมผัส

ดังนั้น หากมองจากพื้นฐานความคิดตนเองว่า ทุกสิ่งทุกอย่างคือปัญหา ทำให้ตนรู้สึกท้อถอย จนกระทั่งไม่สนใจที่จะก้าวเข้าไปหามัน หรือไม่ก็ทำให้ปฏิเสธ แทนการก้าวเข้าไปเรียนรู้อย่างกล้าหาญเด็ดเดี่ยว

ดังนั้น ถ้าแต่ละคนมองเห็นด้านเดียวว่า สิ่งที่เกิดขึ้นจากใจตนเองคือปัญหาภายนอก น่าจะเกิดจากรากฐานจิตใจที่ขาดการรู้ความจริงซึ่งอยู่ในใจตนมากกว่า หากมองเห็นความจริงจากอีกด้านหนึ่งได้ว่า **ปัญหาคือการต่อสู้** ย่อมสามารถมองเห็นต่อไปได้ว่า แท้จริงแล้วปัญหาที่เกิดขึ้น ย่อมเปิดโอกาสให้ตนแสดงออกเพื่อพิสูจน์ให้เห็นถึงการหยั่งรู้ความจริง จากใจตนเองได้อย่างลึกซึ้ง

สรุปแล้ว หากแต่ละคนสามารถรักษารากฐานจิตใจให้พึ่งตนเองได้อย่างแข็งแกร่งเท่าที่ชีวิตดำเนินมาแล้วในอดีต ย่อมรู้สึกท้าทายที่จะติดต่อสู่ปัญหา เนื่องจากรู้แล้วว่าปัญหาคือเงื่อนไขซึ่งอยู่ในรากฐานจิตใจตนเอง

ดังนั้น เมื่อเกิดปัญหาจึงทำให้รู้สึกท้าทายที่จะต่อสู้กับใจตนเองให้มันคงอยู่ได้ ย่อมมีผลทำให้เกิดความรู้สึกลึกซึ้งยิ่งขึ้นว่า ปัญหาคือโอกาสที่จะปฏิบัติเพื่อพิสูจน์ตัวเองว่า ตนเป็นผู้มีจิตใจเข้มแข็ง อีกทั้งมีผลเสริมสร้างรากฐานให้แข็งแกร่งยิ่งขึ้น

ส่วนอีกด้านหนึ่งซึ่งมีผู้มองมาจากภายนอก ยิ่งจากความรู้สึกของชนรุ่นหลังรวมทั้งผู้ที่มีจิตวิญญาณรักพื้นดิน ย่อมมีความอบอุ่นใจ โดยรู้สึกได้ว่า แต่ละคนมีร่วมโพธิ์ร่มไทร ที่ช่วยคุ้มครองให้ตนมุ่งมั่นสร้างความคิดความงาม ท่ามกลางกระแสลมพายุของสังคมได้อย่างเข้มแข็ง

เปลี่ยนปัญหาให้เป็นโอกาสที่รัก ยิ่งรู้สึกว่ามันยากมากแค่ไหน นั่นคือครูผู้สอนให้ตัวเองมีความรู้ความสามารถลึกซึ้ง อีกทั้งมองเห็นวิถีทางไปสู่อนาคตได้กว้างไกลยิ่งขึ้น หากปล่อยต่อไปโดยที่ไม่คิดจะต่อสู้กับใจตัวเองให้ได้แล้ว อาจทำให้ปัญหาซึ่งฝังลึกอยู่ในใจหวนกลับมาฆ่าเธอเองในที่สุด

20 มิถุนายน 2545